

kræve betaling, medens 9 amter ikke benytter sig af denne mulighed. 4 amter har ikke svaret.

2.5.3. *Henvendelse fra Amtsrådsforeningen om afgrænsningen af tilsynets kompetence*

Den 17. december 1997 rettede Amtsrådsforeningen henvendelse til Folketingets Præsidium om afgrænsningen af tilsynets kompetence. Amtsrådsforeningen gengav forløbet i forbindelse med tilsynets forespørgsel om udslusning af færdigbehandlede psykiatriske patienter til kommunale institutioner, jf. ovenfor under afsnit 2.5.2. Amtsrådsforeningen konkluderede, at foreningen »med positiv interesse har fulgt arbejdet i Folketingets § 71-tilsyn, men Amtsrådsforeningen finder, at Tilsynet bør afgrænse sin aktivitet, så den falder inden for Tilsynets kompetenceområde.«

Amtsrådsforeningens brev blev forelagt for tilsynet, som i et brev af 27. januar 1998 til Folketingets Præsidium redegjorde for, hvorledes tilsynets kompetence er afgrænset, og for, hvorfor tilsynet finder, at den omtalte aktivitet falder inden for tilsynets kompetenceområde.

I et brev af 10. februar 1998 til Amtsrådsforeningen skrev Folketingets Præsidium, at præsidiets efter at have drøftet foreningens henvendelse kunne henholde sig til tilsynets svar. Tilsynets brev, som var vedlagt svaret fra Folketingets Præsidium, er optrykt som bilag til beretningen.

2.6. *Tvangsindlagte børn på voksenpsykiatriske afdelinger*

Tilsynet tilsluttede sig i beretningen for 1995-96, afsnit VII, sundhedsministerens kritik af, at børn og unge indlægges på voksenpsykiatrisk afdeling. I forbindelse med senere besøg på psykiatriske afdelinger er tilsynet blevet opmærksom på, at også anbringelse af tvangsindlagte børn og unge på voksenpsykiatriske afdelinger kan forekomme. Derfor bad tilsynet om justitsministerens vurdering af, om frihedsberøvelse af børn på voksenpsykiatrisk afdeling er forenelig med art. 37, litra c, i FN-konventionen om barnets rettigheder. Efter denne bestemmelse »skal ethvert barn, der er berøvet friheden, holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv.« Justitsministeren svarede bl.a.:

»Bestemmelsen indebærer en forpligtelse til at sikre, at børn, der frihedsberøves, som udgangspunkt holdes adskilt fra voksne. Bestemmelsen

giver dog mulighed for at fravige denne hovedregel, hvis det ikke tjener barnets tarv at blive holdt adskilt fra voksne. FN's børnekonvention er ratificeret af Danmark i henhold til kongelig resolution af 5. juli 1991, efter at Folketinget den 31. maj 1991 havde givet sit samtykke dertil gennem vedtagelse af forslag til folketingsbeslutning nr. B 22 af 31. januar 1991. Under Folketingets behandling af beslutningsforslaget angik drøftelserne om artikel 37, litra c, navnlig anbringelse af unge indsatte i fængsler, dvs. frihedsberøvelser inden for strafferetsplejen.

Justitsministeriet finder, at spørgsmålet om, hvorvidt artikel 37, litra c, også finder anvendelse ved frihedsberøvelser uden for strafferetsplejen f.eks. ved tvangsindlæggelse og tvangstilbageholdelse af børn og unge efter reglerne i psykiatriloven, giver anledning til en vis tvivl.

Bestemmelsens ordlyd og placering giver efter Justitsministeriets opfattelse ikke i sig selv holdpunkter for at antage, at bestemmelsen er begrænset til frihedsberøvelse inden for strafferetsplejen.

Ved fastlæggelsen af bestemmelsens rækkevidde må det endvidere indgå, at formålet med bestemmelsen bl.a. er at beskytte barnet mod den risiko for udnyttelse, negativ påvirkning og lignende, som frihedsberøvelse sammen med voksne kan udsætte barnet for.

Det må formentlig antages, at anbringelse af en ung person, der f.eks. er dømt efter straffelovens § 68 til behandling på psykiatrisk afdeling, på en afdeling sammen med voksne retspsykiatriske patienter som udgangspunkt vil være uforenelig med artikel 37, litra c.

At lade det være afgørende for anvendelsen af artikel 37, litra c, om det tvungne samvær for den unges vedkommende beror på en strafferetlig afgørelse eller er en administrativt bestemt frihedsberøvelse i henhold til psykiatriloven, forekommer vilkårligt og dårligt stemmende med de beskyttelseshensyn, som FN's børnekonvention bygger på.

Justitsministeriet er på den baggrund mest tilbøjelig til at mene, at forpligtelsen til at sikre, at børn, der frihedsberøves, skal holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv, også gælder i tilfælde, hvor børn er tvangsindlagt eller tvangstilbageholdt på en psykiatrisk afdeling efter reglerne i psykiatriloven.